

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 november 2016 met nummer RvVb/S/1617/0270
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0581/SA

Verzoekende partij	de bvba VANDEVOORDE ROMAIN vertegenwoordigd door advocaat Marleen RYELANDT met woonplaatskeuze op het kantoor te 8200 Brugge, Gistelsesteenweg 472
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 mei 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 maart 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo van 24 november 2015 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een bestaande toezichtswoning bij een bedrijfsgebouw op een perceel gelegen te 9900 Eeklo, Zeelaan 11, met als kadastrale omschrijving 1^e afdeling, sectie A, nr. 749g4.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 26 juli 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat een loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste aanleg genomen weigeringsbeslissing geen nuttig effect heeft voor een verzoekende partij die de aanvrager is van de vergunning en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

Artikelen 56, §1, 2° en 57, 1° Procedurebesluit in samenlezing met artikel 40, §1, zesde lid van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, bepalen dat het verzoekschrift in geval van een vordering tot schorsing

een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste aanleg genomen weigeringsbeslissing heeft geen nuttig effect voor een verzoekende partij die de aanvrager is van de vergunning. Een eventuele schorsing heeft immers principieel niet als gevolg dat de verwerende partij verplicht wordt een nieuwe, laat staan andere, beslissing te nemen en een vergunning te verlenen aan de verzoekende partij, die ook op geen enkele andere manier, louter omwille van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de weigeringsbeslissing, een vergunningsbeslissing kan afdwingen van de verwerende partij.

Op basis van artikel 59, §3 van het Procedurebesluit heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In deze nota dient de verzoekende partij te verantwoorden dat in het initiële verzoekschrift wel degelijk een omschrijving is opgenomen van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, en dient zij concreet aan te geven waar en op welke wijze zij die omschrijving in haar verzoekschrift heeft gegeven.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

5. Hoogdringendheid en belang van verzoekster bij de schorsing, verantwoordingsnota met betrekking tot de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging.

In ieder geval is het zo dat verzoekster ook bij weigering van de regularisatievergunning een belang en hoedanigheid heeft om de nietigverklaring te vorderen.

Verzoekster verwijst in die zin naar een arrest van de Raad van State, nr 172.259, 14 juni 2007 en ook Raad van State, nr 118.569, 28 april 2003, waarbij de verzoeker een nietigverklaring vordert van een geweigerde regularisatievergunning, nog steeds beschikt over een wettig belang teneinde na gebeurlijke vernietiging alsnog een milieuvergunning te bekomen teneinde haar toestand voor de toekomst te wettigen.

Hetzelfde dient gesteld mbt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden weigeringsbeslissing.

Het doel van de schorsing van de tenuitvoerlegging, is niet een andere beslissing af te dwingen, doch om de nadelige effecten van een weigeringsbeslissing op te schorten.

Het betreft het inrichten en bestemmen van een appartement aan de voorzijde van het kantoorgebouw vooraan op het terrein.

Wanneer de weigeringsbeslissing wordt geschorst, valt verzoekster terug in de situatie van het arrest van het Hof van Beroep te Gent dd. 11 december 2015, waarbij de herstellvordering met betrekking tot de twee woongelegenheden op de verdieping, waaronder ook de toezichtswoning, als niet-ontvankelijk afgewezen wordt. (zie stuk 8)

Omwille van de weigering regularisatievergunning toezichtswoning werd de zaakvoerder van verzoekster verhoord door de Politie van Eeklo, die een PV opstelde, met betrekking tot de toezichtswoning, dit na weigeringsbeslissing.

Door de weigering van de regularisatievergunning riskeert verzoekster te worden vervolgd voor een stedenbouwkundige inbreuk voor de aanwezigheid van een toezichtswoning.

Verzoekster werd reeds verhoord in het kader van een mogelijke tenlastelegging stedenbouwmisdrijf door de plaatselijke politie (zie stuk 26)

Wanneer de bestreden beslissing niet wordt geschorst, zal verzoekster verder (strafrechtelijk) vervolgd worden.

Het is noodzakelijk voor de veiligheid van het bedrijf dat een toezichter kan verblijven op de site, met het oog op bewaking van de achterliggende terreinen.

Er zijn reeds inbraken geweest in het verleden, waarbij bedrijfsvoertuigen werden beschadigd en werden gestolen. Dit veroorzaakt aanzienlijke schade aan verzoekster.

De vordering is hoogdringend, immers door de Politie en door Stedenbouw Eeklo werd reeds een PV van overtreding opgesteld en werd de zaakvoerster van verzoekster ondervraagd (stuk 26)

In geval van schorsing van tenuitvoerlegging van de weigeringsbeslissing, kan verzoekster terugvallen op de bepalingen van het arrest van het Hof van Beroep te Gent dd. 11 december 2015, waarbij geen herstellvordering kan worden gesteld, gezien de afwijzing als onontvankelijk, aangezien verzoekster strafrechtelijk niet werd vervolgd voor het appartement in het kantoorgebouw.

Op basis van de weigering regularisatievergunning, zal de strafvordering mogelijks opnieuw aanhangig worden gemaakt, of opnieuw gesteld worden.

Enkel de nietigverklaring kan tot doel hebben een nieuwe andere beslissing te laten nemen, de schorsing van de tenuitvoerlegging heeft tot doel de negatieve gevolgen in de zin van strafrechtelijke vervolging en stellen van (nieuwe) herstellvordering ten voorlopige titel tegen te houden en heeft derhalve wel nuttig effect.

De vordering tot schorsing is dringend, in die zin dat wanneer de vordering tot nietigverklaring ten gronde zal worden behandeld, op basis van nieuw PV, herstellvordering kan worden gesteld, juist op basis van de weigeringsbeslissing regularisatievergunning.

...

De verzoekende partij is in de veronderstelling dat een verzoek tot schorsing voor deze Raad noodzakelijk is om (strafrechtelijke) vervolging en een herstellvordering 'ten voorlopige titel tegen te houden'. De verzoekende partij stelt namelijk dat zij onder meer riskeert te worden vervolgd voor een stedenbouwkundige inbreuk voor de aanwezigheid van een toezichtswoning en dat de zaakvoerster van verzoekende partij in dat kader reeds werd verhoord door de lokale politie die een PV opstelde.

Evenwel bestaat er geen verwevenheid tussen huidige procedure en een mogelijke strafvervolging en/of herstellvordering voor de burgerlijke rechtbanken.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet verwijst naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zouden kunnen worden afgeleid.

De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dit artikel voorziet

immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste om in het verzoekschrift de redenen uiteen te zetten die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Gelet op artikel 59, §4 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van 4 november 2016, door:

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER